

тъ до 5-ый часъ прѣзъ дня, освѣнъ въ иѣкон извѣнрядны случаи. Тврдѣ е нездраво да имаме по пладнѣ главно-то си прїманіе на хранѣ-тѣ: всякой, кой-то прилѣжно работи, принося изобщо на обѣднѣ-тѣ си трапезѣ и добрѣ охотѣ, нѣ откакъ ся наайде охота-та и сама-та способность къмъ работѣ ся нащрбявать прѣзъ всичкѣ-тѣ останжалъ чистъ на деня. Тѣй като при това не е добрѣ да ся иде и късно вечеръ (това прави беспокоенъ сънъ), то по-съобразно отъ всичко съ намѣреніе-то е да вземемъ за правило: да прѣмѣстимъ вечерни-тѣ хранѣ на по-кѣсо, отъ обыкновенно-то разстояніе послѣ пладненскѣ-тѣ, въ за това да направимъ тѣжъ вечерни-тѣ хранѣ главни-тѣ за прѣзъ цѣлый день. За това въ 5-ый часъ прѣзъ дня трѣбува само да ханимъ (закусемъ) повече отъ колко-то на закускѣ-тѣ, като чюрбжъ, студено мясо, яйца ровкы и пр. А надвечеръ (по 12-ый часъ) трѣбува да назначимъ главно-то си прїманіе на хранѣ-тѣ и да ядемъ яденія, кои-то ся употребяватъ за обѣдъ.

Кому-то може да прилѣгне такова распредѣленіе съ работы-ты му, нему това ще бѫде тврдѣ добрѣ, зачто-то ще прїма хранѣ-тѣ си въ по-равномѣрно разстояніе на едно отъ друго врѣмѧ и за здравіе-то е това по-полезно, отъ колко-то да имаме едно кѣсо разстояніе отъ врѣмѧ, а друго дѣлъ, за яденіе; ако прѣвата закуска си назначава между 11—12-ый часъ сутринѣ, то разстояніе-то между всяко яденіе ще бѫде около 6 часа. Разстояніе-то прѣзъ ноощь-тѣ между прѣвѣ-тѣ закускѣ и надвечерне-то яденіе трѣбува да четемъ на половинѣ по-малко отъ колко-то е то наистинѣ (на пр. ако бѫде 12 часа, то да гы считаме за 6), зачто-то кога-то спимъ тѣло-то губи по-малко вещество, а спорядъ това, потрѣба-та отъ хранѣ е тврдѣ малка. По-нататакъ, чрѣзъ такова распредѣленіе на деня ся печели по-дѣлъ и добро работно врѣмѧ, тѣй като подыръ пладнѣ тѣло-то не е тврдѣ натоварено съ хранѣ и за това може по-повече да ся труди чловѣкъ умственно. Най-послѣ тѣй ся придобыва и вечеръ по-дѣлъ врѣмѧ за почивкѣ; кой-то отъ 11-ый часъ сутринѣ до 11-ый часъ вечеръ (въ продолженіе на 12 часа прѣзъ дня) не прѣсѣкнто е работилъ, той има не само право, нѣ дори дѣлъностъ да си почине повечко вечеръ и всичко-то останжало врѣмѧ, като начне